

Sygnatura akt I C 618/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 17 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSR Paweł Siwek**

Protokolant: Przemysław Przeworski

po rozpoznaniu w dniu 03 marca 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. P. (1) i J. P.**

przeciwko **A. W.**

o zapłatę

I. powództwo oddała

II. zasądza od powodów A. P. (1) i J. P. solidarnie na rzecz pozwanej A. W. kwotę 3.634 zł (trzy tysiące sześćset trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

III. zasądza od powodów A. P. (1) i J. P. solidarnie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 8,90 zł (osiem złotych dziewięćdziesiąt groszy)

Sygn. akt I C 618/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 kwietnia 2014 r. A. P. (1) i J. P. domagali się zasądzenia od A. W. kwoty 70.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 lutego 2014 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, iż w (...) roku matka powodów A. P. (2) stawiła się wraz ze swoimi dziećmi J. i małoletnią wówczas A. w siedzibie pozwanej. Po przedstawieniu stanu faktycznego pozwana podjęła się prowadzenia sprawy przeciwko małżeństwu B.. Ze zgromadzonych informacji wynikało, iż powództwo skierowane zostało również w stosunku do zmarłego K. P., a wszczęte postępowanie egzekucyjne skierowane zostało wobec składnika majątkowego objętego ustawową wspólnością małżeńską.

Stan faktyczny zleconej do prowadzenia pozwanej sprawy wyglądał następująco.

Po śmierci małżonka K. P. (zmarłego (...) roku) A. P. (2) zaczęła porządkować dokumenty związane z lokalem mieszkalnym w S., przy ul. (...). W mieszkaniu, aż do śmierci przebywał wyłącznie K. P.. W następstwie podjętych porządków A. P. (2) dowiedziała się z ksiąg wieczystych, iż istnieje wpis Komornika Sądowego z J.. Po sygnaturze akt matce Powodów udało się dotrzeć do wyroku zaocznego z dnia 18 maja 2000 roku.

A. P. (2) pismem z dnia 24 maja 2005 roku, złożyła sprzeciw od wyroku zaocznego.

Postanowieniem z dnia 8 lipca 2005 roku, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze oddalił wniosek A. P. (2) o zawieszenie natychmiastowej wykonalności wyroku z dnia 18 maja 2000 roku.

Pismem z dnia 5 sierpnia 2005 roku A. P. (2) złożyła zażalenie na postanowienie w przedmiocie oddalenia wniosku o zawieszenie natychmiastowej wykonalności wyroku.

W (...) roku, A. P. (2) wraz z dziećmi - J. i wówczas małoletnią A. udała się do Kancelarii Adwokackiej pozwanej. Po streszczeniu sprawy i przedstawieniu kserokopii dokumentów sądowych - A. P. (2) podpisała pełnomocnictwo, ustaliła warunki wynagrodzenia za przeprowadzenie sprawy w przedmiocie odzyskania lokalu mieszkalnego.

Pozwana pierwszą czynnością procesową podjęła 31 sierpnia 2005 roku zgłaszając w sądzie swoje pełnomocnictwo, a następnie 12 września 2005 roku, składając pismo procesowe, działając jedynie w imieniu A. P. (2).

Na skutek złożonego przez A. P. (2) zażalenia, Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze, postanowieniem z dnia 19 października 2005 roku, postanowił zmienić zaskarżone postanowienie w całości w ten sposób, że „przywrócił pozwanej A. P. (2) termin do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego wydanego w dniu 18 maja 2000 roku.

22 grudnia 2005 r. nastąpiło ogłoszenie i odczytanie wyroku w prowadzonej przez pozwaną na rzecz A. P. (2) sprawie.

Po bezskutecznych próbach kontaktu z pozwaną, po Nowym Roku, A. P. (2) uzyskała informację od pracownicy pozwanej, iż sprawa jest wygrana.

Ponieważ A. P. (2) zależało na odzyskaniu lokalu mieszkalnego i uchylecia wydanego solidarnie wyroku, była przekonana, że „wygrana sprawa” oznacza koniec problemów sądowych z powodami - małżeństwem B..

Wobec niezłożenia przez Pozwaną w imieniu następców prawnych K. P. wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, wyrok zaoczny dalej funkcjonował, a Sąd na wniosek powodów nadał mu klauzulę wykonalności przeciwko następcom prawnym zmarłego.

W (...) roku została wszczęta egzekucja z udziałów w nieruchomości w S. przez Komornika Sądowego (...)w J. J. W. (sygn. akt (...)). Pierwszy termin licytacji udziałów, wyznaczony na 8 października 2009 roku nie doszedł do skutku.

W międzyczasie A. P. (2) kontaktowała się osobiście z pozwaną w jej siedzibie. Poinformowała Pozwaną o podjętym postępowaniu egzekucyjnym, a także zapytała jak to się ma do wygranej sprawy.

W odpowiedzi Pozwana wyjaśniła, że pełnomocnictwo udzielone było tylko przez A. P. (2), w konsekwencji czego sprawa została wygrana.

Pismem z dnia 31 maja 2010 roku powodowie J. oraz A. P. (1) wystąpili do Sądu o udzielenie wyjaśnień w przedmiocie postępowania egzekucyjnego toczącego się wobec ich osób.

22 czerwca 2010 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze J. W. wydał postanowienia o ustaleniu kosztów zastępstwa adwokackiego w egzekucji, o przyznaniu wynagrodzenia biegłemu R. P., o ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego.

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2010 roku Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze przysądził na rzecz wierzycieli J. i B. B. własność udziału 3/6 w samodzielny lokalu mieszkalnym nr (...) położonym S. przy ul. (...).

Pismem z dnia 13 grudnia 2010 roku powódka A. P. (1) zaskarżyła w całości postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22 listopada 2010 roku.

Jednocześnie pismem z dnia 15 lutego 2011 roku powódka A. P. (1) wniosła o całkowite uchYLECIE postanowienia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22 listopada 2010 roku.

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2011 roku, Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział II Cywilny Odwoławczy, sygn. akt II Cz 220/11, w całości oddalił zażalenie powódki i zasądził od niej kwotę 300 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym.

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2011 roku, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. akt I Co 3341/07 zatwierdził plan podziału sporządzony przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze J. W., stanowiący załącznik postanowienia.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami do obowiązków każdego radcy prawnego i adwokata należy świadczenie pomocy prawnej z należytą starannością wynikającą z wiedzy prawniczej i zasad etyki zawodowej przy uwzględnieniu profesjonalnego charakteru działalności.

Na zawodowym pełnomocniku ciąży obowiązek wyboru najpewniejszej drogi i unikania szkód, dlatego w celu ochrony prawnej interesu klienta pełnomocnik zobowiązany jest do rekomendowania takiej drogi rozwiązania problemu klienta, która jest w danych okolicznościach najpewniejsza i minimalizuje ryzyko poniesienia przez klienta szkody.

W razie niewykonania lub nienależytego wykonania umowy o pomoc prawną pełnomocnik ponosi względem klienta odpowiedzialność kontraktową.

Bezspornym jest, iż w interesie matki powodów A. P. (2) było oddalenie powództwa w całości i umorzenie postępowania egzekucyjnego zarówno prowadzonego wobec niej samej jak i wobec zmarłego K. P. w miejsce którego wstąpili następcy prawni.

Wskutek podjętych przez Pozwaną działań udało się jedynie oddalić powództwo wobec A. P. (2).

Nie podjęcie przez Pozwaną działań w imieniu spadkobierców ustawowych K. P. doprowadziło do uprawomocnienia się wydanego wyroku zaocznego i kontynuowania postępowania egzekucyjnego.

W następstwie tych działań, powodowie utracili własność nieruchomości wobec której skierowano egzekucję i ponieśli z tego tytułu szkodę.

Nie ulega wątpliwości, iż istnieje realny związek przyczynowo - skutkowy pomiędzy podjętymi przez Pozwaną działaniami a poniesioną przez powodów szkodą.

Tym samym, zachodzą przesłanki do poniesienia przez Pozwaną odpowiedzialności kontraktowej z powodu nienależytego wykonania umowy o pomoc prawną na podstawie art. 471 k.c.

W odpowiedzi na pozew A. W. wniosła o jego oddalenie.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana podniosła, iż bezspornie w dniu 22 sierpnia 2005 r. A. P. (2) umocowała ją do reprezentowania jej interesów w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze, sygn. akt I C 298/00.

Z treści udzielonego pełnomocnictwa wynika, iż mocodawca zlecił pełnomocnikowi prowadzenie sprawy dotyczącej określonego żądania, skonkretyzowanego w pozwie J. B. (1) i B. B.. A. B. zgłosiła się do pozwanej już w trakcie zainicjowanego przez nią postępowania o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego. A. B. cały czas działała w tamtej sprawie jedynie jako pozwana. Pozwana podjęła się prowadzenia zleconej jej sprawy jedynie w imieniu mocodawcy, którym była A. P. (2).

Nadto dokładna ocena stanu faktycznego i prawnego przeprowadzi do negatywnej oceny możliwości działania w imieniu spadkobierców K. P..

Z informacji udzielonej zawodowemu pełnomocnikowi przez A. P. (2) wynikało, iż jej były mąż, w okresie od (...)r. do dnia śmierci, mieszkał w lokalu położonym w S. przy ul. (...). Ponadto mocodawczyni wskazała, iż jej mąż był dotknięty chorobą alkoholową. Jednakże z tych przyczyn nie przebywał w żadnych zakładach leczniczych. A. P. (2) przyznała również, iż rozwiązanie jej małżeństwa nastąpiło przez rozwód na mocy wyroku zaocznego, albowiem jej były mąż nie odbierał kierowanej do niego korespondencji. Mając taką wiedzę, zawodowy pełnomocnik nie mógł podjąć się reprezentowania spadkobierców i narażać ich na poniesienie dodatkowych kosztów.

Zgodnie bowiem z art. 168 k.p.c. tylko strona, która bez swojej winy uchybiła terminowi może wnosić o jego przywrócenie. K. P. nie dołożył należytej dbałości o swoje interesy i nie mógł skorzystać z instytucji przywrócenia terminu. Spadkodawca wypowiedział umowę dzierżawy z J. oraz B. B. i, inaczej niż mocodawczyni, mógł spodziewać się rozliczeń związanych z rozwiązaniem tej umowy. W dniu (...)r. zamieszkiwał on pod adresem wskazanym przez powodów i nie było żadnego prawnego ani faktycznego uzasadnienia reprezentowania spadkobierców w postępowaniu o przywrócenie terminu na podstawie art. 168 k.p.c. albowiem, w przeciwieństwie do A. P. (2), K. P. zamieszkiwał pod adresem wskazanym przez J. i B. B. powodów w tamtej sprawie. Korespondencja sądowa kierowana do K. P., zawiadamiająca go o rozprawie w dniu 18 kwietnia 2000 r. i kolejna - zawierająca wyrok zaoczny wraz z odpowiednim pouczeniem, wróciła z adnotacją „adresat nieobecny, brak możliwości doręczenia zastępczego”.

Ze zbadanych przez pozwaną dokumentów oraz uzyskanych informacji wynika, że podjęcie się prowadzenia sprawy w imieniu spadkobierców, byłoby nierzetelnym i nieprofesjonalnym wykonywaniem powierzonych obowiązków.

Należy wskazać, iż A. P. (2) w chwili dowiedzenia się o treści wyroku zaocznego była jednocześnie przedstawicielem ustawowy małoletniej A. P. (1). Zatem z tą samą chwilą dowiedziała się o istnieniu wyroku zaocznego jako pozwana, ale też jako przedstawicielka ustawowa małoletniej A. P. (1). Nie podjęcie czynności zmierzający do przywrócenia terminu także w imieniu małoletniej spowodowało, iż w chwili gdy A. P. (2) zgłosiła się do pozwanej w celu zlecenia jej prowadzenia sprawy wnioski byłyby spóźnione z uwagi na upływ tygodniowego terminu określonego w art. 169 § 1 k.p.c.

Podkreślenia wymaga również fakt, iż w dniu (...)r. mocodawczyni nie legitymowała się żadnym dokumentem ustalającym krąg spadkobierców po zmarłym K. P.. Postanowienie takie zapadło w dniu 19 lutego 2007 r. Tak więc w dacie spotkania mocodawcy z klientem brak było upoważnionej osoby do reprezentowania spraw spadkobierców. Nawet gdyby pozwana uznała, iż istnieją przesłanki wystąpienia z wnioskiem o przywrócenie terminu, to nie mogła się tego podjąć z formalnoprawnych przyczyn.

W pozostałym zakresie zarzutów pozwana oświadczyła, iż nigdy nie zostało jej zlecone jakiegokolwiek inne postępowanie, oprócz wyżej wymienionego. W zakresie tej czynności nie mieściły się sprawy dotyczące nieruchomości. Od zakończenia postępowania I C 298/00 pozwana nie miała osobistego kontaktu z A. P. (2). Osoba ta nie była w kancelarii pozwanej po zakończeniu wyżej wskazanej sprawy i nigdy nie rozmawiała na temat kolejnego zlecenia.

Natomiast pozwana przyznała, iż w dniu (...) r otrzymała wiadomość mailową od A. P. (2) na którą odpowiedziała w dniu (...)r.

Jednakże do dnia dzisiejszego A. P. (2) nie odpowiedziała na zadane przez pozwaną, drogą mailową, pytania. Zdaniem A. W., postawiony jej zarzut nie działania w sprawie I Ns 581/12 miał charakter czysto taktyczny i zmierzał do wykorzystania go w aktualnie toczącym się postępowaniu.

Spadkobiercy nie wykazywali żadnego zainteresowania zminimalizowaniem i uregulowaniem zadłużenia. Postępowanie spadkowe zostało przeprowadzone dopiero po dwóch latach od dnia śmierci spadkodawcy, co uniemożliwiło im wcześniejsze wstąpienie w postępowanie egzekucyjne i zmniejszenie pretensji wierzycieli. Powodowie nie wykazali żadnej inicjatywy w pozbawieniu tytułu wykonawczego wykonalności w zakresie przedawnionych odsetek. Przypomnieć tu należy, iż wyrok zapadł w 2000 r., zaś egzekucja została wszczęta w 2004 r. Ponadto powodowie mieli wiele możliwości spełnienia świadczenia w 2007 r., kiedy dług ustalony przez

organ egzekucyjny wynosił około 30.000 zł. Powodowie zaś swoim niefrasobliwym działaniem doprowadzili do egzekucji udziału i zwiększenia się długu do 46.000 zł. Tak więc opieszałość powodów w działaniu, wieloletni brak zainteresowania postępowaniem egzekucyjnym, brak dbałości o swoje interesy nie może spowodować odpowiedzialności zawodowego pełnomocnika.

Mając powyższe na uwadze, pozwana zarzuciła, iż powodowie nie wykazali ani jednej przesłanki odpowiedzialności adwokata. Powodowie nie wskazali nienależytego działania adwokata, wysokości realnej szkody ani związku przyczynowego pomiędzy powstaniem szkody a działaniem pełnomocnika w sprawie I C 298/00.

W piśmie złożonym na rozprawie w dniu 03 marca 2015 r. powodowie wniesli o zasądzenie solidarnie na ich rzecz kwoty 70.000 zł, bądź po 35.000 zł na rzecz każdego z nich.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem zaocznym z dnia 18 maja 2000 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt I C 298/00, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze zasądził solidarnie od K. P. i A. P. (2) na rzecz J. B. (1) i B. B. kwotę 9.679,05 zł wraz ustawowymi odsetkami od dnia 01 maja 1997 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.274 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

(Dowód: - wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 18.05.2000 r., sygn. akt I C 298/00, k. 21 – 21v akt sprawy I C 298/00)

Pismem z dnia 26 lipca 2004 r. wystosowanym do K. P. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym J. W. poinformował o wszczęciu egzekucji z nieruchomości lokalowej przy ul. (...) w S. w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 18 maja 2000 r., wydany w sprawie I C 289/00.

(Dowód: - zawiadomienie z dnia 26.07.2004 r. k. 2 akt sprawy III Km 711/04)

W dniu 13 marca 2005 r. zmarł K. P..

(Dowód: - okoliczność bezsporna)

W dniu 25 maja 2005 r. A. P. (2) złożyła sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 18 maja 2000 r., wydanego w sprawie o sygnaturze akt I C 298/00, wraz z wnioskiem o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności i przywrócenie terminu do złożenia środka zaskarżenia.

(Dowód: - sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 24.05.2005 r., k. 43 – 44 akt sprawy I C 298/00)

Postanowieniem z dnia 08 lipca 2005 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt I C 298/00, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze oddalił wniosek o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności.

(Dowód: - postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 08.07.2005 r., sygn. akt I C 298/00, k. 65 – 66 akt sprawy I C 298/00)

Na to postanowienie w dniu 05 sierpnia 2005 r. zażalenie złożyła A. P. (2).

(Dowód: - zażalenie z dnia 05.08.2005 r. k. 68 – 69 akt sprawy I C 298/00)

W dniu 22 sierpnia 2005 r. A. P. (2) zleciła prowadzenie swojej sprawy adwokat A. W..

(Dowód: - częściowo zeznania świadka A. P. (2) k. 189 – 190v

- zeznania powoda J. P. k. 195v – 196

- zeznania powódki A. P. (1) k. 196 – 197

- zeznania pozwanej A. W. k. 197 – 197v)

W dniu 31 sierpnia 2005 r. do sprawy w charakterze pełnomocnika A. P. (2) przystąpiła adwokat A. W..

(Dowód: - zgłoszenie pełnomocnictwa k. 81 akta sprawy I C 298/00

- pełnomocnictwo k. 82 akt sprawy I C 298/00)

Pismem z dnia 12 września 2005 r. adwokat A. W. poparła stanowisko swojej mocodawczyni podnosząc okoliczności uzasadniające przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego.

(Dowód: - pismo z dnia 12.09.2005 r. k. 35 – 37)

Postanowieniem z dnia 12 września 2005 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt I C 298/00, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze oddalił wniosek A. P. (2) o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 18 maja 2000 r. i odrzucił sam sprzeciw.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył pełnomocnik A. P. (2) – adwokat A. W..

Postanowieniem z dnia 19 października 2005 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt II Cz 530/05, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie i przywrócił A. P. (2) termin do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 18 maja 2000 r.

(Dowód: - postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 12.09.2005 r., sygn. akt I C 298/00, k. 97 akt sprawy I C 298/00

- zażalenie z dnia 16.09.2005 r. k. 100 – 103 akt sprawy I C 298/00

- postanowienie Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 19.10.2005 r., sygn. akt II Cz 530/05, k. 116 – 117 akt sprawy I C 298/00)

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2005 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt I C 298/00, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze uchylił wyrok zaoczny z dnia 18 maja 2000 r. w stosunku do A. P. (2).

(Dowód: - wyrok Sąd Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22.12.2005 r., sygn. akt i C 298/00, k. 129 akt sprawy I C 298/00)

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2007 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt II Ns 1651/06, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi stwierdził, że spadek po K. P. nabyły jego dzieci; J. P., A. P. (1) i A. P. (2), po 1/3 części każde z nich.

(Dowód: - postanowienie Sądu Rejonowego dla łodzi – W. z dnia 19.02.2007 r., sygn. akt II Ns 1651/06, k. 5 akt sprawy I Co 836/07)

Postanowieniem z dnia 04 maja 2007 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt I Co 836/07, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze na wniosek J. B. (2) nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu wyrokowi zaocznemu z dnia 18 maja 2000 r., sygn. akt I C 298/00, przeciwko następcom prawnym K. J. P., A. P. (1) i Anie P..

(Dowód: - postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 04.05.2007 r., sygn. akt I Co 836/07, k. 7 akt sprawy I Co 836/07)

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2010 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt I Co 3341/07, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze przysądził na rzecz J. B. (1) i B. B. 3/6 udziału w nieruchomości lokalowej przy ul. (...) w S. wraz z udziałem w prawie użytkownika wieczystego gruntu i części budynku i urządzeń, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali, stanowiącej współwłasność A. P. (2), J. P. i A. P. (1).

Zażalenie na to postanowienie w dniu 13 grudnia 2010 r. wniosła A. P. (1).

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2011 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt II Cz 220/11, Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze zażalenie oddalił.

(Dowód: - postanowienie z dnia 22.11.2010 r., sygn. akt I Co 3341/07, k. 79 akt sprawy I Co 3341/07

- zażalenie z dnia 13.12.2010 r. k. 86 – 87 akt sprawy I Co 3341/07

- postanowienie Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 20.04.2011 r., sygn. akt II Cz 220/11, k. 123 – 123v akt sprawy I Co 3341/07)

W dniu 13 grudnia 2010 r. sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 18 maja 2000 r. złożyła A. P. (1) jako spadkobierczyni po K. P..

(Dowód: - sprzeciw z dnia 13.12.2010 r. k. 151 - 153 akt sprawy I C 298/00)

W dniu 22 stycznia 2013 r. A. W. poinformowała A. P. (2) w drodze mailowej, iż nie posiada pełnomocnictw do reprezentowania jej w sprawie I Ns 581/12.

(Dowód: - wiadomość e-mail k. 132)

Pismem z dnia 13 września 2013 r. pełnomocnik A. P. (2), A. P. (1) i J. P. wezwał A. W. do wskazania numeru polisy ubezpieczeniowej zarzucając jej nienależyte prowadzenie wykonanie umowy o pomoc prawną.

W odpowiedzi pismem z dnia 17 września 2013 r. A. W. podniosła, że nigdy nie reprezentowała spadkobierców K. P., nie miała zlecenia i nie prowadziła spraw objętych sygnaturą I Ns 581/12, nie była również umocowana do prowadzenia postępowania egzekucyjnego.

Pismem z dnia 11 lutego 2014 r. pełnomocnik A. P. (1) i J. P. wezwał A. W. do zapłaty kwoty 70.000 zł tytułem odszkodowania, w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

W odpowiedzi pismem z dnia 14 lutego 2014 r. A. W. podtrzymała swoje stanowisko.

(Dowód: - pismo wraz z potwierdzeniem nadania k. 88 – 90

- pismo z dnia 17.09.2013 r. k. 92

- pismo wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru k. 96 – 97

- pismo z dnia 14.02.2014 r. k. 99)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie.

Na mocy art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

W związku z powyższym należało wskazać, że umowa zlecenia jest umową starannego działania i w tym zakresie zleceniobiorca obowiązany jest do sumiennego postępowania.

W przypadku naruszenia tych zasad dochodzi do nienależytego wykonania zobowiązania. Kwestię tą zaś reguluje przepis art. 471 k.c. który stanowi, iż dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Tak więc do zaistnienia tej odpowiedzialności konieczne jest łączne zaistnienie trzech przesłanek: nienależytego wykonania zobowiązania, szkody i związku przyczynowego między nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą.

Biorąc to pod uwagę trzeba było zauważyć, że w sprawie bezsporne były okoliczności związane z wydaniem w dniu 18 maja 2000 r. wyroku zaocznego, w sprawie o sygnaturze akt I C 298/00, na mocy którego Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze zasądził solidarnie od K. P. i A. P. (2) na rzecz J. B. (1) i B. B. kwotę 9.679,05 zł wraz ustawowymi odsetkami od dnia 01 maja 1997 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.274 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Nie były również sporne okoliczności faktyczne związane bezpośrednio ze wzruszeniem tego orzeczenia oraz z wyrokiem z dnia 22 grudnia 2005 r., zgodnie z którym Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze uchylił wyrok zaoczny z dnia 18 maja 2000 r. w stosunku do A. P. (2).

Nie były także kwestionowane późniejsze zdarzenia dotyczące postępowania spadkowego po zmarłym w dniu 13 marca 2005 r. K. P. oraz związane z dalszym prowadzeniem przeciwko jego spadkobiercom postępowania egzekucyjnego, co ostatecznie zakończyło się dla nich utratą 3/6 udziałów w nieruchomości lokalowej przy ul. (...) w S..

Sama strona powodowa podkreślała, że pozwana adwokat A. W. wywiązała się z zobowiązania wobec osoby A. P. (2) odnośnie uchylenia co do niej wyroku zaocznego z dnia 18 maja 2000 r. i zakończenia wobec niej postępowania egzekucyjnego.

Sporny natomiast był zakres zlecenia udzielonego w sierpniu 2005 r. A. W. przez A. P. (2).

I tak, z twierdzeń strony powodowej zawartych w uzasadnieniu pozwu wynikało, że pozwana zobowiązała się do podjęcia wszelkich działań mających na celu zakończenie egzekucji z nieruchomości lokalowej przy ul. (...) w S..

Tymczasem trzeba było wskazać, iż nie został przedłożony w sprawie żaden dowód, z którego by wynikało, że A. W. zobowiązywała się do reprezentowania A. P. (2) (lub też powodów) w innych postępowaniach niż w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze pod sygnaturą akt I C 298/00.

W szczególności nie wynikało to z zeznań powodów złożonych na rozprawie w dniu 03 marca 2015 r. oraz (co istotne) zeznań świadka A. P. (2) złożonych na rozprawie w dniu 11 grudnia 2014 r.

Powyższe potwierdzał również fakt, że adwokat A. W. nie występowała w postępowaniu spadkowym po K. P. prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi pod sygnaturą akt II Ns 1651/06, ani też w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze - J. W. pod sygnaturą akt III Km 711/04 (sygnatura akt sądowych I Co 3341/07).

Co więcej w aktach tych spraw, brak było pełnomocnictw do działania pozwanej w imieniu kogokolwiek.

Nie można było również pominąć, że tak A. P. (3), jak i A. P. (1) działały w tych sprawach samodzielnie, nawet nie wskazując że posiadają pełnomocnika.

Oczywiście w tym miejscu nie można było pominąć skierowanego do pozwanej pisma z dnia 15 stycznia 2013 r. (k. 133), w sprawie I Ns 581/12. Jednakże już na pierwszy rzut oka było widać, że nie zostało ono przygotowane przez A. P. (2) (użycie paremi łacińskiej; brak jej podpisu pod pismem). Ponadto strona powodowa nie przedstawiła dowodów z dokumentów z akt tej sprawy z których mogłoby wynikać co legło u podstaw wystosowania tego pisma.

A zatem trzeba było się zgodzić z A. W., że wysłanie tego pisma miało jedynie przygotować grunt pod przedmiotowy pozew.

W konsekwencji, reasumując powyższe, należało uznać, że pozwana była upoważniona do występowania jedynie w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt I C 298/00.

Powstawała zatem kwestia kogo na mocy zlecenia od A. P. (2) z sierpnia 2005 r. A. W. reprezentowała w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt I C 298/00.

Na pewno pozwana reprezentowała, A. P. (2), jako pozwaną wymienioną w wyroku zaocznym z dnia 18 maja 2000 r.

Jednakże w tym zakresie, jak zostało wskazane wcześniej, pozwana zrealizowała swoje zlecenie.

Powodowie natomiast twierdzili, że w tym postępowaniu reprezentowała również ich.

W tym miejscu trzeba było wskazać, że A. P. (1) i J. P. mieliby występować w tej sprawie jako spadkobiercy zmarłego 13 marca 2005 r. K. P..

Pozwana natomiast podnosiła, że w 2005 r. brak było postanowienia spadkowego po K. P. a zatem nie mogła reprezentować powodów w sprawie I C 298/00, a w konsekwencji ani nie otrzymała, ani nie przyjęła zlecenia od powodów (w przypadku małoletniej wówczas A. P. (1) od jej przedstawiciela ustawowego).

Odnosząc się do tej kwestii należało stwierdzić, że bezspornym w orzecznictwie i doktrynie jest, że Sąd (z naciskiem na słowo „Sąd”) w sprawach o zapłatę po osobie zmarłej, w przypadku braku postanowienia o nabyciu spadku, może samodzielnie ustalać krąg spadkobierców i obciążać ich koniecznością spłaty należności na rzecz strony powodowej.

Jednakże w sprawie o sygnaturze akt I C 298/00, w dniu 18 maja 2000 r., zapadł już wyrok, natomiast w 2005 r. toczyło się jedynie postępowanie w przedmiocie nadania biegu sprzeciwowi od tego wyroku.

A zatem, biorąc pod uwagę przepisy kodeksu postępowania cywilnego odnośnie nadania biegu sprzeciwowi, o tym kto jest spadkobiercą po K. P. w sprawie o sygnaturze akt I C 298/00, musiałby ustalać nie Sąd ale Przewodniczący Wydziału do którego trafiłby sprzeciw powodów.

W ocenie Sądu Rejonowego w niniejszym składzie należało to uznać za niedopuszczalne. Przewodniczący Wydziału bowiem nie jest upoważniony do ustalania na etapie postępowania zainicjowanego na skutek sprzeciwu od wyroku zaocznego, kto jest spadkobiercą.

Słuszność tego stanowiska potwierdziło zresztą postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z dnia 19 lutego 2007 r., sygn. akt II Ns 1651/06, w którym zostało stwierdzone, że spadek po K. P. nabyły nie tylko jego dzieci: J. P. i A. P. (1) (powodowie), ale i córka A. P. (2) w 1/3 części.

Czyli przyjęcie w 2005 r. stanowiska A. P. (2) co do spadkobierców po K. P. prowadziło do rozstrzygnięcia w przedmiocie sprzeciwu od wyroku zaocznego przeciwko K. P. nie złożonemu przez wszystkich uprawnionych.

Toteż już tylko z tego względu za wiarygodne należało uznać twierdzenia pozwanej odnośnie tego, że nie otrzymała zlecenia do reprezentowania powodów.

Do tego trudno było dociec na jakiej podstawie J. P. dochodził roszczenia z tytułu nienależytego wykonania przez pozwaną zobowiązania wobec niego. Nie można było bowiem pominąć, że w 2005 r. J. P. był już osobą pełnoletnią. A zatem to on sam winien był zlecić A. W. prowadzenie jego sprawy. Tymczasem z zeznań powoda, powódki oraz ich matki A. P. (2) wynikało, że takiego zlecenia pozwanej on nie udzielał. W konsekwencji pomiędzy stronami nie powstało zobowiązanie, które można byłoby oceniać czy zostało wykonane należycie czy też nienależycie.

Nie sposób nie było zgodzić się również z pozwaną, że gdyby nawet uznać dopuszczalność podjęcia czynności procesowych w imieniu powódki A. P. (1) jeszcze w 2005 r. (przy czym tutejszy Sąd nie uważa aby była taka możliwość), to na etapie kiedy A. P. (2) zgłosiła się do A. W. byłyby one już spóźnione.

W tej dacie bowiem powódka była niepełnoletnia, więc jej sytuację prawną należało oceniać przez pryzmat działań jej przedstawiciela ustawowego A. P. (2). Tymczasem matka powódki składając w dniu 25 maja 2005 r. sprzeciw od wyroku zaocznego wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej nie wskazała, że działa również w jej imieniu.

W konsekwencji, gdyby przyjąć że już w 2005 r. była możliwość złożenia sprzeciwu w imieniu A. P. (1), to w sierpniu tegoż roku upłynąłby już tygodniowy termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu o którym mowa w art. 169 § 1 k.p.c., za co pozwana odpowiedzialności już nie mogła ponosić.

I tylko z tych też względów powództwo podlegało oddaleniu.

Tymczasem trzeba było jeszcze wskazać, że powodowie (przedstawiciel ustawowy powódki) przez szereg lat po 2005 r. nie podejmowali żadnych kroków zmierzających do obrony ich interesów, co w rezultacie doprowadziło do utraty 3/6 udziałów w nieruchomości.

W tym nie zadbali aby w postanowieniu z dnia 19 lutego 2007 r. o stwierdzeniu nabycia spadku po zmarłym w dniu 13 marca 2005 r. K. P. zostało zawarte stwierdzenie, że nabycie spadku zostało dokonane z dobrodziejstwem inwentarza.

Jak również do czasu przysądzenia prawa własności 3/6 udziału w nieruchomości na rzecz J. B. (1) i B. B. powodowie nie podejmowali żadnych działań zmierzających do podważania zasadność postępowania egzekucyjnego (w tym między innymi przez wytoczenie powództwa przeciwegzekucyjnego).

Tym samym trzeba było stwierdzić, że to bierność po stronie powodowej spowodowała powstanie szkody.

I to szkody, której wysokość w niniejszym postępowaniu nie została ostatecznie ustalona.

Powodowie bowiem jako wysokość szkody wskazywali wartość udziałów w nieruchomości jakie utracili w wyniku postępowania egzekucyjnego w sprawie III Km 711/04. Przy czym wartość ta została ustalona w oparciu o opinię biegłej I. C. wydaną w sprawie I Ns 581/12.

Dowód ten jednak został przeprowadzony w innej sprawie, w której A. W. nie brała udziału. A zatem skoro pozwana zaprzeczyła wskazanym wartościom, to do powodów należało zgłoszenie wniosku dowodowego na okoliczność rzeczywistej wysokości szkody, czego jednak nie uczynili.

I dlatego też również z tego względu powództwo podlegało oddaleniu.

Stąd orzeczono jak w pkt I wyroku.

Odnosnie kosztów postępowania, to jak stanowi art. 98 § 1 i 3 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawienia strony.

W niniejszej sprawie na koszty te w przypadku pozwanej złożyła się opłata skarbową 34 zł oraz koszty zastępstwa procesowego - przy uwzględnieniu treści żądania zawartego w pozwie - 3.600 zł (§ 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.)).

Odnosnie natomiast kwoty zasądzonej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze, to orzeczono o tym na podstawie art. 113 u.k.s.c. który stanowi że kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Jak się okazało wysokość pobranej zaliczki na poczet wypożyczenia akt egzekucyjnych ze (...) Krajowej Rady Komorniczej nie wystarczyła na pokrycie należności i Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze musiał ze środków Skarbu Państwa pokryć ją w kwocie 8,90 zł.

Toteż uwzględniając wynik postępowania zasądzono solidarnie od powodów na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w/w kwotę.